

Надежда Захариева

Утешение

Какъв запас неподозиран
търпение във мен се крил!
А моята душа немирна
довчера мислеше дори,
че колкото си ще животът
ще ме пилей насам-натам,
без в мен да срещне неохота
или престорен женски срам.
Че тържествуваща ще мина
край молещи любов очи
и, безсърдечна и невинна,
тя в мен надменно ще мълчи...
Но не излезе тъй. Покорна,
не – покорена, аз съм тук.
Мечтите като безпризорни
зарязах да умрат без звук.
Неутолимата си жажда
за път жестоко задуших.
И дом въртя. Дечица раждам.
И вниквам в чуждите души.
Но в моята като надникна,
каква съм – пак не знам. Не знам.
И се теша, че всъщност никой
до днес не се е знаел сам...

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8654>]